

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 46T/44/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1310010503
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Kapinaj
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2019:1310010503.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave, pred samosudcom JUDr. Jurajom Kapinajom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14.11.2019 takto

r o z h o d o l :

r o z h o d o l :

Podľa § 285 písm. b) Tr. poriadku

súd obžalovanú:

D. V., J.. XX.XX.XXXX I. U., Y.. G. U., K. XXX,

o s l o b o d z u j e,

spod obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava III, sp. zn. 3Pv 494/09 zo dňa 25.08.2010, pre pokračovací prečin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Tr. zákona, na tom skutkovom základe,

ž e

1/ dňa 11. júna 2008 v čase od 13.00 do 13.50 hod. na Prezídium Policajného zboru na Račianskej ulici č. 45 v Bratislave, ako svedkyňa v trestnom konaní vedenom Úradom boja proti organizovanej kriminalite Prezídia Policajného zboru v Bratislave pod spisovou značkou PPZ-78/BOK-B-2007, napriek tomu, že pred vyšetrovacím úkonom bola riadne poučená o trestných následkoch krivého obvinenia v zmysle § 345 Trestného zákona a trestného činu krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 Trestného zákona vypovedala pred policajtom nepravdu o mieste, čase a okolnostiach prevodu obchodného podielu z F.. S. K., K. na S. H., pričom uviedla, že k prevodu došlo v Kamenosochárstve v Trnave niekedy v roku 2001 v čase pred 17.00 hod. za účasti viacerých osôb, hoci z vykonaného dokazovania je zrejmé, že v objekte Kamenosochárstva v Trnave k prevodu nemohlo dôjsť a podpis zmluvy bol vykonaný v čase o 18.40 hod., pričom v miestnosti sa pri podpise nachádzal len F.. S. K., K.. a notárska koncipientka, čím došlo k priesťahom v konaní a určenie miesta, času a spôsobu prevodu obchodného podielu má podstatný význam pre rozhodnutie vo veci trestného stíhania obvinených S. H. M. I. V.,

2/ dňa 9. decembra 2008 asi o 09.15 hod. v pojednávacej miestnosti číslo 221, Krajského súdu Trnava na Vajanského ulici číslo 2 v Trnave, ako svedkyňa v občiansko - súdnom konaní o neplatnosť zmluvy o prevode obchodného podielu vedenom pod spisovou značkou 20 Nc Cb/4/2007, po zákonom poučení

vypovedala pred senátom Krajského súdu v Trnave nepravdu o mieste, čase a okolnostiach prevodu obchodného podielu v KC Dierovňa, spol. s r.o., Trnava z F. S. K., K.. Na S. H., pričom uviedla, že k prevodu došlo v Kamenosochárstve v Trnave niekedy v roku 2001 v čase pred 17.00 hod. za účasti viacerých osôb, hoci z vykonaného dokazovania v trestnom konaní vedenom Úradom boja proti organizovanej kriminalite Prezídia Policajného zboru v Bratislave pod spisovou značkou PPZ - 78/BOK/B-2007, je zrejmé, že v objekte Kamenosochárstva v Trnave k prevodu dôjsť nemohlo a podpis zmluvy bol vykonaný v čase po 18.40 hod., pričom v miestnosti sa pri podpise nachádzal len F. S. K., K. a notárska koncipientka, čím došlo k zamietnutiu žaloby F. S. K., K. o neplatnosť zmluvy o prevode obchodného podielu,

pretože skutok nie je trestným činom.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní po oznámení prejednávanej veci a po vyhlásení obžalovanej v zmysle § 257 ods. 1 písm. a) Tr. por. o tom, že je nevinná, vykonal dokazovanie výsluchom obžalovanej, poškodeného, svedkov a oboznámil sa s relevantnými listinnými dôkazmi zabezpečenými v rámci prípravného konania a doplnenými na hlavnom pojednávaní. Následne súd na základe takto vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní dospel ku skutkovým a právnym záverom, ktoré ho viedli k oslobodeniu obžalovanej spod obžaloby z dôvodu, že skutok, ktorý je jej obžalobou kladený za vinu, nie je trestným činom.

Q. D. V., na hlavnom pojednávaní vypovedala, že trvá na svojich výpovediach zo dňa 11.6.2008 a 9.12.2008, pričom podrobne, kto vtedy išiel si už nepamätá, trvá na tom, že v tom čase hovorila pravdu, že sa skutok odohral u nich v kamenosochárstve, pričom v Kamenosochárstve, Štefánikova 9, Trnava, bola prítomná pani Korcová, pán K., notárka, obžalovaná a jej manžel a nejaký zákazník, ktorému sa ona venovala. V tom čase nevedela na čo tam tí ľudia prišli, aké dokumenty sa podpisovali. Následne po predložení fotokópie z miesta činu a fotodokumentácie k nej obžalovaná uviedla, že na predložených desiatich fotografiách nieje odfotená zvnútra miestnosť v ktorej malo dôjsť k overovaniu podpisu, ale zvonku. Na fotografii je vchod do ich objektu, teda do kamenosochárstva. Je tam objednávková kancelária za vchodom a ďalšie miestnosti s náhrobkami. Kamenosochárstvo má objekt rozdelený na dve časti sadrokartónom, v prvej časti je výstavná miestnosť s náhrobnými kameňmi, v druhej časti je kancelária.

Obžalovaná nevedela, zrejme to bolo v roku 2001, deň a mesiac si nepamätá, a za akým účelom boli v ich kamenosochárstve K. M. H., toto sa dozvedela až vo večerných hodinách keď išla s manželom domov.

To prečo práve v kamenosochárstve H. M. K. podpisovali nejaké papiere obžalovaný vysvetlila tak, že jej manžel je veľmi známy v Trnave a v okolí, je to dobrý človek, ktorý chce každému pomôcť, z tohto dôvodu sa tieto podpisy ohľadne nehnuteľnosti realizovali v kamenosochárstve.

Obžalovaná nepozná ani notárku ani koncipientku, tú osobu /mladá dievča/ ktorú prišlo si len zbežne pozreť, nebola pre ňu podstatná a keď na hlavnom pojednávaní videla notárku nevedela uviesť, či to bola tá osoba, ktorá bola prítomná v kamenosochárstve pri podpise H. M. K..

Svedkyňa Z. S. E., na hlavnom pojednávaní vypovedala, že vzhľadom na odstup času sa presne nepamätá na všetky okolnosti, vie, že jej volala pani notárka, pričom svedkyňa bola vtedy koncipientka, aby išla overiť podpisy, pričom to bolo po pracovnej dobe, lebo inak by išli kolegovia, pričom pracovná doba bola do 16.00 alebo 17.00 hod., nepamätá sa presne. Prišli po ňu do Hlohovca, kde bola notárska kancelária, dvaja klienti, mená si presne nepamätá, asi pán Q. M. K. H. alebo tak nejak, a bolo jej povedané, že idú do Trnavy, keďže je z Levíc, nevedela presne určiť či to bola Trnava, presne si nepamätala, prostredie, ani kde sa nachádzala budova, vie, len že sa jednalo o administratívnu budovu s kanceláriami. Nebolo to úplne v centre ale bolo to asi pri hlavnej ceste, a išli hlavným vchodom do budovy, kde bola chodba s viacerými dverami, a svedkyňa vošla do dverí vpravo.

Po ceste do mesta presadla do iného auta, pričom v tomto aute bol pre ňu neznámy pán so ženou, pričom sa nejedná o prítomnú obžalovanú. Nepamätá si presne s kým išla do miestnosti, buď s tým pánom, alebo s tou pani, ktorých nevie identifikovať. V miestnosti sedel jeden pán, podľa vykonaných výsluchov to bol zrejme svedok K., ktorý je dnes volaný. Posadila sa na stoličku a začala vykonávať úkony ohľadom overovania podpisov. Keď vošla do miestnosti okrem nej a toho pána nebol nikto

prítomný a keďže sedela chrbtom k dverám, nevie či niekto prišiel alebo nahliadol. Nepamätá sa, že by tam bola prítomná obžalovaná. Jej priamou nadriadenou bola doktorka Č., ktorá si zmenila priezvisko na H., ona jej povedala že má urobiť overovací úkon v Trnave, a že má dopravu zabezpečenú. Z Hlohovca presadala z jedného auta do druhého čo považuje za zastávku k ceste k overovaciemu úkonu. Presadala z auta do auta v meste, ale kde presne nevie či to bolo na parkovisku. Overovanie podpisov prešlo bez nejakých výnimčností, bolo to v zmysle notárskeho poriadku. Tam kam išla overovať podpisy to nebola zástavba, jej to pripadalo ako samostatná administratívna budova išlo o samostatný objekt, možno tam boli nejaké garáže. Nevšimla som si v akej vzdialenosti sú ďalšie budovy. Svedkyňa sa nezúčastnila rekognície na mieste činu, kde overovala podpisy.

Svedok - poškodený F. S. K. na hlavnom pojednávaní uviedol, že tu prítomnú obžalovanú vidí druhý krát v živote, prvýkrát ju videl 9.12.2008 na Krajskom súde v Trnave, podpisovanie listín sa určite neodohralo v kamenosochárstve v Trnave, ale pravdepodobne v Seredi v sýpke, pričom pochybnosti má preto, že tam ho dovezli s kuklou na hlave spútaného, z toho vyplýva, že obžalovaná nebola prítomná pri podpise týchto listín, v miestnosti, keď podpisoval dokumenty bola prítomná tá dáma čo odišla, (svedkyňa Z. S. E.) a on. Určitý čas tam vždy bol aj jeden chlap v kukle, ktorý ho strážil. Po tom ako boli overené podpisy, notárka odišla, pričom jeho tam ešte stále držali.

K overeniu podpisu svedka notárkou v čase, keď svedok bol zviazaný, došlo podvečer, nemal hodinky ale vie, že celé popoludnie ho presviedčali, aby súhlasil s podpísaním dokumentu. Osoby, ktoré ho presviedčali mali na hlave kuklu. Overovanie prebehlo asi 10 minút, príchod, odchod notárky. Notárku doviedol muž v maske s T. za pásom, v čase overovania tam nebola iná osoba.

Svedok L. Q., na hlavnom pojednávaní vypovedal, že pani obžalovanú V. pozná prostredníctvom jej manžela pána V. s ktorým sú priatelia, známi a v minulosti boli spoločníci v obchodnej spoločnosti. Nevie sa vyjadriť k prevodu obchodného podielu z F. K. na S. H.. Oni mali zabezpečiť v t.č. overovanie podpisov, on nevedel o aké osoby sa má jednať. Pán V. ho požiadal, či môže vybaviť v poobedňajších hodinách overovanie podpisov mimo notárskeho úradu. Svedok poznal notárku pani Z. H., čiže ju požiadal o zabezpečenie, resp. overenie týchto podpisov. Ona im povedala, že je to možné, ale že musia notársku koncipientku doviezť do Trnavy a potom odviezť späť do Hlohovca. Nevie meno tej notárskej koncipientky. Pán V. E. o oslovil pretože vedel, že pozná nejakého notára. On pri overovaní týchto podpisov nebol.

Osobne s kolegom H., ktorý bol šofér a svedok bol spolujazdec išli do Hlohovca pre koncipientku v poobedňajších hodinách. Doviezli ju do Trnavy, priviezli ju pred hotel, nevie ako sa volá, myslí že to bol hotel „Apollo“. Oni koncipientku tam počkali. Myslí, že si ju potom prišiel zobrať pán V.. Pána K. o tam nevidel, pretože ho ani nepoznal, pozná ho iba zo súdov a myslí, že od vyšetrovateľa. Pre neho to bolo celé nepodstatná vec, nevie ako dlho tam čakali koncipientku. Potom koncipientku vzali, pričom si nepamätá, či medzitým išli aj do kamenárstva k pánovi V., ktoré bolo kúsok a následne ju odviezli do Hlohovca.

To čo uviedla koncipientka vo svojej výpovedi, že mala cestou z Hlohovca do Trnavy presadnúť do nejakého iného motorového vozidla, kde bol nejaký neznámy muž so ženou, k tomuto uvádza, že to nie je pravda. Z Hlohovca do Trnavy viezli koncipientku on a pán H.. Jemu dal presné inštrukcie kam má koncipientku odviezť pán V.. On nevie, aký záujem alebo z akého dôvodu pán V. riešil overovanie podpisov. Z jeho strany bola toto jednorazová pomoc, on sa overovaním podpisov nezaobrá. Nikdy predtým nebol požiadaný pánom V. o zabezpečenie notára na overenie podpisu. On najprv poznal Z. Č., ktorý bol manželom Z. H., takže ju spoznal prostredníctvom jeho.

S koncipientkou sa cestou tam aj späť rozprával o bežných veciach, ktoré si pamätá len hmlisto, o tom ako sa jej pracuje a pod.. Nemal z nej žiadny zvláštny pocit, bola úplne normálna, nepôsobila na neho rozrušene, bola vyrovnaná. Pôsobila na neho rovnako tak cestou do Trnavy ako aj späť cestou do Hlohovca. Koncipientka mu vôbec nehovorila ako prebehol úkon overovania. Presne nevie, kde k overovaniu došlo, predpokladá, že asi v Trnave.

Nepamätal si, či na mobil volal pán V. v ten deň, alebo inokedy, v tom čase neregistroval žiadne iné osoby, iba koncipientku a pána V..

V objekte kamenárstva pána V. G. oI viackrát, boli tam aj pomníky. Pani S. H. pozná z videnia, nakoľko v minulosti jej zabezpečoval prostredníctvom SBS stráženie jej objektu. Toto stráženie zabezpečovala spol. ABS Group 1, ktorej konateľom bol pán K. K..

Svedok Š. H., na hlavnom pojednávaní vypovedal, že si pamätá okolnosti okolo pani V., pretože cca pred mesiacom vypovedal na súde v trestnom konaní v Trnave. O overovaní podpisov z roku 2001 nevie skoro nič. Pani V. pozná iba zbežne, párkrát ju videl. Pána V. pozná lepšie v minulosti bol spoločník v ich firme - venuje sa pohrebníctvu. V roku 2001 sa venoval kamenárstvu a mal nejakú stavebnú činnosť. K. V. nás v t.č. poprosil, či nevedia zabezpečiť overenie podpisov cez notára, myslí, že to bolo v poobedňajších hodinách. Volali Z.. H., ktorú svedok poznal aj osobne veľmi dobre. Ona im povedala, že je na ceste do Bratislavy, ale pokiaľ chcú môže im overiť podpisy jej koncipientka, ale musia ju doviezť z Hlohovca do Trnavy a potom späť. On sa s touto koncipientkou poznal len zbežne. Odviezli ju s pánom Oravcom do hotelu Apollo v Trnave, pričom svedok šoféroval. V Trnave si pre koncipientku prišiel pán V., avšak nevie kam s ňou išiel. To kamenárstvo pána V. sa nachádza na tej istej ulici ako hotel Apollo, trošku nižšie cca 200-300 metrov. Nevie koľko to celé trvalo, nebolo to dlho. Potom prišla koncipientka zobrali ju do auta a odviezli ju do Hlohovca. Vylučuje, že by cestou do Trnavy, alebo z Trnavy, presadla koncipientka z nášho auta do iného auta. Už 14 rokov chodí po súdoch kvôli tomu, že pomohol pánovi V..

Potom, ako vyložili pani koncipientku pred hotelom, svedok si dal kávu vie to preto, že pije aj 10 káv denne a vždy si dáva kávu. Nepamätá si, ako pán V. s pani koncipientkou odišli. Vie isto, že nezostali v hoteli, pretože ich videl ako odchádzali z hotela. S pánom V. v tom období mali bezpečnostnú firmu, teda ich firma bola spoločníkom s pánom V..

Na pani koncipientke ho nič nezaujalo, správala sa normálne. Tak cestou tam, ako aj cestou späť. Cestou späť sa tiež rozprávali o bežných veciach. Koncipientka mu z overovania toho úkonu nič nespomínala. Oni sa s pánom V. dohodli, že sa stretnú pred hotelom Apollo v Trnave a preto ju tam odviezol. Nepamätá si, či pani V. alebo pani H. vtedy pred hotelom videl. Koncipientka nebola preč dlho, ale nevie či to bolo 10 minút alebo 30 minút.

Predmetom ich činnosti v SBS bola ochrana osôb a majetku. Oni zabezpečujú aj tzv. „vymáhanie pohľadávok“ v súlade so zákonom, preto tu ešte teraz sedí a je to predmetom ich činnosti. Určite strážili aj objekt „dierovne“.

Svedkyňa S. H., na hlavnom pojednávaní uviedla, že pán poškodený K. bol s jej manželom bývalý spoločník v spoločnosti. Jej manžel mal od neho odkúpiť obchodný podiel, k čomu boli pripravené aj podklady. Bola tam zápisnica z valného zhromaždenia. Poškodený sa aj vzdal podielu v spoločnosti. Jej bolo povedené, že k tomuto prevodu má dôjsť v máji 2000, avšak jej manžel 18.5.2000 zomrel. Pán K. v spoločnosti zamestnal aj jej dcéru, ktorá skončila vysokú školu chemickú. Oni po manželovej smrti boli dohodnutí tak, že pán K. K.revedie obchodný podiel na jej osobu, pričom boli dohodnutí tak, že cena za prevod bude 2.400.000,-Sk rozdelená na 3 splátky, avšak on to potom zmenil a požadoval 3.000.000,-Sk v hotovosti naraz. Nakoniec sa dohodli po roku, že to prevedie na ňu za tú sumu 3.000.000,-Sk. K. K. chcel, aby k prevodu obchodného podielu došlo po pracovnej dobe. Ona dala právnikovi vypracovať podklady prevodu. Za účelom zabezpečenia notára oslovila pána V., či vie zabezpečiť notára v poobedňajších hodinách. Oni potom zabezpečili notára. Jej manžel poznal pána V. aj predtým a ona poznala pani V. cez manžela. Jej zomrela mama a V. jej robili náhrobný pomník, takže sa tam spoznali. K prevodu obchodného podielu medzi svedkyňou a K. došlo v budove kamenosochárstva v Trnave. Na mieste prevodu sa dohodli s pánom K., pričom svedkyňa sa na miesto dostala z časti autom a z časti pešo a potom ich pán V. doviezol. Do centra mesta sa nedalo ísť, pretože bolo uzatvorené, tak odparkovala auto a potom išla pešo. V tom kamenosochárstve, nakoľko to bol verejný priestor boli aj zákazníci a myslí, že sa aj pani V. bavila s jednou pani, čo si tam vyberala pomník. Pani obžalovaná V. nebola fyzicky prítomná pri tom, ako prepisovali prevod obchodného podielu, ale v priestore kamenosochárstva bola.

Svedkyňa si nepamätala, kto komu volal, ale pamätala si, že sa s pánom K. tak dohodli. Pán K. vedel čo bude podpisovať, nakoľko mal podklady dopredu doručené. K prevodu obchodného podielu sa niekoľko krát o tom bavili. Všetko bolo v poriadku, až dovtedy kým pre ňu policajti neprišli do roboty, zobrali ju na políciu a tam sa dozvedela, čo sa malo stať.

Súd na záver hlavného pojednávania oboznámil s relevantnými listinnými dôkazmi a to:

Rozsudkom Okresného súdu Trnava, zo dňa 22.02.2018, sp. zn. 7T/36/2010, právoplatný dňa 31.05.2018, ktorým boli obžalovaní I. V. M. S. H. oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou sp. zn. Pv 447/09, na skutkovom základe v nej uvedenom, pre trestný čin obmedzovania osobnej slobody podľa § 231 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Trestného zákona č. 141/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní.

Z uvedeného rozsudku, je pre toto konanie podstatné, že pred Okresným súdom Trnava vypovedali, sčasti totožné osoby, ako v tejto trestnej veci, pričom z ich výpovedí súd poukazuje najmä na:

Výpoveď S. H., ktorá tam uviedla, totožne ako v tomto konaní, že k prevodu obchodného podielu malo dôjsť v priestoroch Kamenosochárstva, ktoré patrí obžalovanému.

Výpoveď I. V., ktorý takisto vypovedal, že k podpisu prevodu obchodného podielu malo dôjsť v jeho firme Kamenosochárstve.

Svedkyňa Z. S. E., pred Okresným súdom Trnava, vypovedala, že autom prišli k nejakým budovám, avšak nebolo tam žiadne pole ani pustina, keď prišli na miesto išli dovnútra do kancelárie, kde za stolom sedel nejaký pán.

Svedok K. Z. K., ktorý bol určený ako vyšetrovateľ, ktorý vypovedal, že od poškodeného prakticky pravidelne, každý týždeň dostával až niekoľko stranové písomné právne úvahy o postupe veci. Aj s takýmito návrhmi chodil poškodený minimálne raz za týždeň za svedkom osobne, pričom v telefonickom kontakte boli neustále. Svedok uviedol, že zo strany poškodeného prišlo k určeniu viacerých miest, kde mal byť internovaný, pričom nakoniec bolo ako miesto, kde ho držali určená sýpka v osade Malý Háj pri Seredi. V rámci vyšetrovania svedok vykonal obhliadku sýpky a zistil, že miesto, kde mal byť poškodený údajne internovaný za žiadnych okolností nemôže byť v sýpke, nakoľko tomu nezodpovedala veľkosť priestorov, ich bavenie ani okná. Svedok uviedol, že v čase keď sa malo ísť do sýpky, tak telefonicky to oznámil poškodenému, ktorému povedal, že sa obhliadky môže zúčastniť. Nato mu poškodený uviedol, že tam nepotrebuje ísť, lebo on už našiel inú budovu sýpky v obci Mostová a sám zistil, že to nesedí s tým, čo nadiktoval skôr o tom, kde bol držaný.

Uznesením Krajského súdu v Trnave, zo dňa 28.02.2019, sp. zn. 3To/112/2018, ktorým odvolací súd odvolanie poškodených proti rozsudku Okresného súdu Trnava, zo dňa 22.02.2018, sp. zn. 7T/36/2010 zamietol.

Z aktuálneho odpisu z registra trestov obžalovanej vyplynulo, že táto nebola v minulosti súdne trestaná.

Na základe takto vykonaného dokazovania, hodnotiac produkované dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a vzájomnej súvislosti v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku, súd dospel k nasledovným skutkovým záverom:

Vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní nebolo bez akýchkoľvek dôvodných pochybností preukázané, že by obžalovaná skutočnosť, popísané v skutkovej vete obžaloby vypovedala lživo. Práve naopak miesto, čas a okolnosti prevodu obchodného podielu, tak ako ich uviedla obžalovaná, boli potvrdené aj výpoveďami najmä svedkyne S. H. a vo veci Okresného súdu Trnava obžalovaným I. V.. Nepriamo sú potvrdzované aj výpoveďami svedkov Q. M. H., ktorí mali priviezť notársku koncipientku k hotelu Apollo v Trnave, čo je asi 200 - 300 m, od Kamenosochárstva I. V.. Naproti tomu výpoveď poškodeného K., pred Okresným súdom Trnava, bola vyhodnotená ako rozporná a to jednak preto, že ani nevedel, kde vlastne malo dôjsť k jeho protiprávnemu zadržiavaniu, a jednak čo je tiež veľmi dôležité, uviedol, že S. mu oznámil, že ho držia preto, lebo príde overovateľka, ktorá overí jeho podpis na zmluve, ktorou prevedie svoj obchodný podiel v spoločnosti KC Dierovňa na H., pričom poškodený na otázku prokurátora, kedy a ako sa dozvedel, čo vlastne podpísal, uviedol, že sa o tom dozvedel až dňa 24.5.2001, keď na základe výpisu z obchodného registra zistil, že obchodný podiel už patrí obžalovanej H..

Z uvedeného je zrejmé, že aj výpovede poškodeného pre ich rozporuplnosť nemohol súd v Trnave hodnotiť ako smerodajné pre ustálenie skutkových okolností.

Na základe takto zisteného skutkového stavu veci bolo preukázané, že skutok tak ako je popísaný v časti obžaloby sa stal, ale nie je trestným činom, pretože to čo vypovedala, obžalovaná nebolo dokázané, že by vypovedala lživo. Pri úvahe nad dôvodom oslobodenia spod obžaloby, úvahy súdu smerovali k hodnoteniu jednotlivých dôvodov, pre ktoré možno obžalovanú spod obžaloby na základe výsledkov dokazovania oslobodiť. Oslobodenie obžalovanej v zmysle § 285 písm. a) Trestného poriadku, teda že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaná stíhaná, môže súd uplatniť len v prípade, že na základe výsledkov dokazovania, súd nemôže urobiť jednoznačný záver o tom, že sa vôbec stal skutok, ktorý je predmetom obžaloby. Preukázané bolo, že skutok sa stal, teda že obžalovaná

vypovedala to čo je uvedené vo výroku rozsudku, ale skutok nie je trestným činom /§285 písm. b) Trestného poriadku/, pre absenciu objektívnej stránky trestného činu a teda uvedenie nepravdy o okolnosti, ktorá má podstatný význam pre rozhodnutie.

S poukazom na uvedené skutočnosti súd po zhodnotení vykonaného dokazovania dospel k jednoznačnému záveru, že skutok nie je trestným činom a preto obžalovanú D. V. spod obžaloby podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku v celom rozsahu oslobodil.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie a to do 15 dní od oznámenia rozsudku na Okresný súd Bratislava III. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.